

NARENÇİ VE TURUNCU

Bir zamanlar Turuncu ve Narenci adlı iki horoz varmış. Bunlar amca çocuklarıymış ama birbirlerini hiç sevmezlermiş. Onlar incir ağacı yüzünden sürekli tartışmışlar. Bu incir ağacının çok tatlı ve sulu meyveleri varmış. İkisi de incirden sadece kendisi yemek istiyor diğerinin yemesine izin vermiyormuş. Üstelik diğer tavuk ve horozları da ağaca yaklaştırmıyorlarmış. Narenci ve Turuncu sabahtan akşama kadar incir ağacının dibinde oturmaya başlamışlar. Bu yüzden güzelim incirlerde ağaçta kalakalmış.

Bir gün Narenci Turuncu'ya şöyle demiş: Bugün bu ağacın durumu belli olsun. Bu ağaç benim sakın yaklaşma tamam mı? Turuncu nerden senin oluyormuş asıl o benim ağacım sen uzak dur demiş. Böylece iki amca çocuğu tartışmaya başlamışlar. Onların sesini duyan diğer horoz, tavuk ve civcivlerde etraflarına toplanmışlar. Kavga ederken incir ağacından da bir hayli uzaklaşmışlar ve incir ağacını kollamayı da unutmuşlar. Sonunda Narenci ve Turuncu senin ağacın değil benim ağacım demekten yorgun düşmüşler ve çimenlerin üzerine uzanmışlar. Birden incir ağacı akıllarına gelmiş ve ağacın yanına koşma koşma gitmişler. A a aaaa incir ağacına ne olmuş böyle? Diye bağırılmışlar. İncir ağacına nemi olmuş?

Onlar senin ağacındı, benim ağacındı diye tartıştıkları sırada diğer horozlar, tavuklar gelip bütün incirleri yemişler. Narenci ve Turuncu ağacın yanına oturup ah vah etmişler ve düşünmüşler. Narenci keşke incirlerden birlikte yiyip paylaşıydık yazık o güzelim tatlı ve sulu incirlere demiş. Turuncu da keşke ama artık çok geç incirlerin hepsini yemişler demiş. Ama olsun en azından gel bundan sonra dost olalım, her şeyimizi paylaşalım, arkadaşlarımıza verelim demiş. Narenci evet çok haklısın demiş ve özür dileyerek birbirlerine sarılıp kucaklaşmışlar.